

I øvrigt takker jeg for den Tilslutning til Lovforslaget, som jeg mener at have Lov til at lægge ind i forskellige ærede Taleres Udtalelser.

la Cour: Dette Lovforslag vil jo berøve Husejerne Medbestemmelsesret for Lejens Fastsættelse, samtidig med at det vil fratage dem deres Dispositionsret med Hensyn til, om de vil leje ud eller ikke. Det er et temmeligt stort Indgreb, synes jeg, der herved gøres i Husejernes Ret, og dette Indgreb gøres, fordi der tales om, at der er Bolignød. Men mon der bliver flere Boliger, fordi dette Lovforslag bliver vedtaget? Jeg mener ikke, at Bolignøden kan afhjælpes paa anden Maade end ved, at Folk bygger. Der har imidlertid allerede under de nuværende Forhold været bygget forsliddt efter den Efterspørgsel, der har været efter Boliger, og jeg kan ikke tænke, at Forholdene i den Henseende vil udvikle sig til det bedre, naar man fratager Ejendomsbesidderne en hel Del af deres Ret over deres Ejendom. Grunden til den stigende Husleje i de senere Aar er jo simpelt hen den, at Udgifterne baade til Bygningsmaterialiernes Fremskaffelse og Arbejdsudgifterne ved Bygningernes Opførelse er steget overordentlig stærkt. Netop denne Stigning anser jeg for en væsentlig Aarsag til, at der bliver bygget saa lidt. Folk kan ikke faa den Fortjeneste ud af Byggeforetagender, som de maa kunne vente sig, og derfor opgiver de at bygge. Nu er der ganske vist en Mængde gamle Bygninger, som er opførte under helt andre Arbejdsforhold og med langt mindre Udgifter end de nuværende, og der er jo ikke Tvivl om, at naar man ikke nu kan opføre en Bygning, der kan forrente sig jævnt ordentligt, saa vil en gammel Bygning, selv om den er opført langt billigere, dog med fuld Berettigelse kunne udlejes for samme Leje som den, der maa kræves af en ny Bygning, der er betydelig dyrere at opføre. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at dette Lovforslag angriber Ejendomsbesiddernes Rettigheder, og at det ogsaa umuliggør en hurtig Udvikling af Byggeriet. De Ejere, der har været i Besiddelse af deres Ejendom i lange Tider og derfor har holdt paa den gamle Husleje, som lige kunde forrente den Sum, deres Ejendom en Gang har kostet, vil man nu paa en vis Maade oven i Købet søge at straffe, fordi de har været saa elskværdige. Det hedder sig nemlig, at dersom de sælger deres Ejendom, maa den kommende Køber ikke udnytte de Muligheder, der er for at faa en Leje, der

svarer til, hvad en tilsvarende Bygning vilde koste at opføre nu for Tiden. Selvfølgelig vil ingen Køber købe en Ejendom, naar han tvinges til at holde den lave Leje, som en, jeg kunde maaske sige, velvilligt tænkende gammel Ejer har holdt overfor sine Lejere. Jeg kan altsaa paa ingen Maade se, at Bolignøden vil blive afhjulpel ved denne Lov. Hvad der naas ved den, er egentlig kun, at man sikrer de nuværende Lejere imod at komme til at svare højere Husleje; men jeg kan ikke indse, hvad Interesse det egentlig skulde have, at en Mand, som ikke har Raad til mere end en 2-Værelses Lejlighed, alligevel skulde kunne gøre Fordring paa at have en 3-Værelses Lejlighed. Jeg mener, at enhver maa tage en Lejlighed, der passer efter hans økonomiske Stilling.

Det lader jo nu til, at Lovforslaget skal gaa i Udvalg. Jeg kan fra mit Synspunkt ikke se rettere end, at der bliver begaaet en Uretfærdighed overfor Ejerne ved dette Lovforslag, og naar jeg skal ledsage Udvalgsnedsættelsen med et Ønske, skal det være det, at Udvalget maa bevare Lovforslaget saa længe, at det ikke kommer frem, thi jeg tror ingenlunde, at det er til stor Gavn, at vi faar dette Lovforslag frem. Lad Arbejdspriserne dale, saa er der ingen Tvivl om, at Forholdene bliver saadanne, at Folk kan bygge og bygge saaledes, at der kan udbydes Lejligheder til billigere Leje end for Øjeblikket.

Poul Rasmusen: Efter den Behandling, Sagen har faaet her i Tinget, tror jeg, at man vil søge den gennemført i en saadan Form, at den beskytter mod Opsigelser til Udnyttelse af Situationen. Jeg tror saaledes, at alle de, der skal bruge Loven, kan slaa sig til Ro, idet de ved, at den faar tilbagevirkende Kraft, men jeg kan ikke undlade at insistere paa, at man underkaster et Lovforslag som dette en Udvalgsbehandling for at se det nærmere efter. Jeg beklager meget, hvis jeg skulde have krænket Ministeren derved, hvis han skulde være ked deraf. Jeg troede netop, at jeg med mine Udtalelser imødekom ham, thi hans Ønske var, at Lovforslaget skulde faa samme hurtige Behandling som i Folketinget. Der blev det fremsat den 9. November, i Dag skriver vi den 22.; jeg haaber, at det skal faa samme hurtige Behandling her som i Folketinget.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den højtaerede Ministers Udtalelse til mine Bemærkninger om at stille de Kommuner,